

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 4 юни 2009 г.

по конституционно дело № 6 от 2009 г., съдия докладчик Емилия Друмева

Конституционният съд в състав: Председател: Румен Янков, и членове: Васил Гоцев, Емилия Друмева, Владислав Славов, Евгени Танчев, Димитър Токушев, Благовест Пунев, Пламен Киров, Красен Стойчев, Снежана Начева, Георги Петканов, при участието на секретар-протоколиста Мариана Георгиева разгледа в закрито заседание на 4 юни 2009 г. конституционно дело № 6/2009 г., докладвано от съдията Емилия Друмева.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията.

Делото е образувано на 29.05.2009 г. по искане на 49 народни представители. Иска се да бъде установена противоконституционността на параграфи 6, 7, 25, 26, 29, 31-36, 39-41, 43, 44, 46, 48, 51, 57, 74, 83, 86, 91, 94 и 108 от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (ДВ, бр. 33 от 30.04.2009 г.), с които са изменени съответно чл. 38; чл. 42, ал. 4; чл. 136; чл. 138; чл. 147; чл. 148 – 153; чл. 163 - 165; чл. 167, ал. 1; чл. 170; чл. 172; чл. 178; чл. 189, ал. 1; чл. 209, ал. 2; чл. 297, ал. 3; чл. 327; чл. 338; чл. 340, ал. 2; чл. 357; чл. 365; чл. 401 от Закона за съдебната власт, както и на параграфи 111 – 113 от преходните и заключителните разпоредби на същия изменителен закон. В искането се поддържа, че разпоредбите по характер и степен са конституционно нетърпими и нарушават принципа за правовата държава (чл. 4, ал. 1 от Конституцията), поради което се иска Конституционният съд да установи противоконституционност. Производството е във фазата по допустимостта на искането. Съдът констатира, че е сезиран от субект на инициатива по чл. 150, ал. 1 от Конституцията. Искането е за установяване противоконституционност на законови разпоредби, което е в правомощията на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1 т. 2 от Конституцията. В случая се иска установяване противоконституционността на параграфи на ЗИДЗСВ, с които се изменят или създават нови текстове в ЗСВ. В тази връзка Конституционният съд счита за необходимо пак (както по к.д. № 5 от 2008 г.) да отбележи, че всеки един закон за изменение и допълнение, без значение дали е оформен отделно или в рамките на заключителните разпоредби на нов закон, с които се правят изменения и допълнения на друг закон, обслужва действащия закон и в този смисъл има вторичен характер; след влизането му в сила престава да бъде

самостоятелен закон, тъй като става част от корпуса на закона, който се изменя и допълва. От този момент нататък предмет на установяване на противоконституционност са съответните изменени или допълнени текстове на действащия закон. Предмет на установяване на противоконституционност обаче, могат да бъдат преходните и заключителните разпоредби на закон за изменение и допълнение на действащ закон, доколкото те запазват своето самостоятелно значение в рамките на изменяния или допълвания закон. Като констатира, че изискванията на Конституцията, на Закона за конституционния съд (ЗКС) и на Правилника за организацията и дейността на Конституционния съд са спазени, Конституционният съд приема, че искането е допустимо. С оглед предмета на делото и конкретното искане съдът счита, че следва да бъдат конституирани като заинтересовани страни Народното събрание, Министерският съвет, министърът на правосъдието, министърът на вътрешните работи, Главният прокурор, Националната следствена служба, Висшият съдебен съвет, Съюзът на съдиите в България, Асоциацията на прокурорите в България, Националното сдружение на българските прокурори, Съюзът на юристите в България, Камарата на следователите в България и Висшият адвокатски съвет. По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията и чл. 19, ал. 1 от ЗКС, Конституционният съд

ОПРЕДЕЛИ:

1. Допуска за разглеждане по същество искането на 49 народни представители за установяване на противоконституционността на чл. 38; чл. 42, ал. 4; чл. 136; чл. 138; чл. 147; чл. 148 – 153; чл. 163 - 165; чл. 167, ал. 1; чл. 170; чл. 172; чл. 178; чл. 189, ал. 1; чл. 209, ал. 2; чл. 297, ал. 3; чл. 327; чл. 338; чл. 340, ал. 2; чл. 357; чл. 365; чл. 401 от Закона за съдебната власт в редакция след измененията, осъществени съответно с параграфи 6, 7, 25, 26, 29, 31-36, 39-41, 43, 44, 46, 48, 51, 57, 74, 83, 86, 91, 94 и 108 от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (ДВ, бр. 33 от 30.04.2009 г.), както и на параграфи 111 – 113 от преходните и заключителните разпоредби на същия изменителен закон. 2. Конституира като заинтересовани страни по делото Народното събрание, Министерският съвет, министъра на правосъдието, министъра на вътрешните работи, Главния прокурор, Националната следствена служба, Висшия съдебен съвет, Съюза на съдиите в България, Асоциацията на прокурорите в България, Националното сдружение на българските прокурори, Съюза на юристите в България, Камарата на следователите в България и Висшият адвокатски съвет, на които да се изпратят копия от искането и от определението, с

възможност в 14 дневен срок да представят писмени становища и доказателства. На вносителя на искането да се изпрати копие от определението.

Председател:
Румен Янков